

Arrest

nr. 232 217 van 4 februari 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE DECKER
Pr. Jos. Charlottelaan 71
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 14 augustus 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 juli 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 december 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. DE DECKER en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een soennitische Iraakse vrouw te zijn van Koerdische origine, geboren op 7 februari 1968 te Mosul. U behoort tot de stam (ashira) Missouri. U woonde gans uw leven in de wijk Souk al Nabi te Mosul samen met uw ouders, een zus en een broer. U trouwde op 24 september 2004 met H.A. K. (O.V. X – CGVS X) en woonde met hem samen in de wijk Bab al Jedid.

Uw man werkte als taxichauffeur en kreeg in het kader van zijn functie problemen met terroristen. Omwille van die problemen ontvluchtte hij Irak op 18 oktober 2009. U bleef alleen in jullie huis in Bab al Jedid wonen. Uw echtgenoot arriveerde in België op 3 november 2009 en diende diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in. Het CGVS besloot in het kader van zijn verzoek op 16 februari 2010 tot een weigering van de vluchtelingenstatus omwille van de ongeloofwaardigheid van zijn asielaanvraag en een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van zijn herkomst uit Mosul. In de daaropvolgende jaren reisde uw man twee à drie keer terug naar Irak om u te bezoeken en een gezinshereniging voor u te regelen. Tijdens deze bezoeken verbleef hij steeds in een huurappartement in Dohuk, waar u hem vervolgens ging bezoeken. Rond de zesde, zevende of achtste maand van 2014 keerde hij een laatste keer terug naar Irak. Uw broer vond het immers niet langer kunnen dat u zonder uw echtgenoot woonde. Uw man kwam naar Mosul met de bedoeling u op te pikken en de inboedel van jullie huurhuis te verkopen. Echter, op de dag van zijn aankomst in Mosul vond er op 100 meter van jullie huis een aanslag plaats. U viel flauw en raakte gewond aan uw oor. Uw man bracht u halsoverkop naar het Assadi ziekenhuis in Dohuk en keerde nooit meer terug naar Mosul. Enige tijd later viel de Islamitische Staat (IS) in Mosul binnen. U verloor sindsdien alle contact met uw familie.

U en uw man verbleven van 2014 tot uw definitief vertrek uit Irak op 26 september 2017 in een huurhuis te Domiz, aan de rand van de stad Dohuk. Uw man werkte als chauffeur voor een bedrijf en leverde goederen aan markten. Even later kon hij een stuk grond en een eigen auto kopen. Omwille van de verslechterende economische situatie in Dohuk besloten jullie in 2017 te vertrekken. Jullie reisden met het vliegtuig van Erbil naar Istanbul en volgden vervolgens een smokkelroute tot in België waar u op 1 januari 2018 aankwam en op 8 januari 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende. Uw man, ervan uitgaande dat zijn subsidiaire beschermingsstatus verlopen was, diende een eerste volgend verzoek in.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw origineel paspoort, originele identiteitskaart en een medisch document aangaande uw gehoorschade voor.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Volgens uw verklaringen blijkt u immers gehoorschade te hebben opgelopen waardoor de tolk luid en duidelijk diende te praten. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en kreeg de tolk in beide persoonlijke onderhouds de opdracht luider te praten (CGVS 1, p. 2 en 7 en CGVS 2, p. 2). Bovendien werd meerdere keren tijdens de onderhouds gepolst of u de tolk goed begreep, waarop u bevestigend antwoordde (CGVS 1, p. 6 en CGVS 2, p. 2, 3 en 13).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen en alle elementen in uw administratief dossier in uw hoofde niet kan worden besloten dat er een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging bestaat zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming, artikel 48/4, a) en b).

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde recente afkomst uit de stad Mosul, provincie Ninewa. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden.

Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming. U kon het CGVS niet overtuigen werkelijk in Mosul gewoond te hebben tot uw beweerde vertrek in juli of augustus 2014, en dit omwille van volgende redenen.

Zo blijkt u ten eerste geen duidelijkheid te kunnen of willen verschaffen aangaande uw daadwerkelijke geboorteplaats.

Zo stelde u aanvankelijk op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u in Dohuk geboren en geregistreerd bent maar vlak daarna in Mosul ging wonen (Verklaring DVZ d.d. 26/01/2018, vraag 10). Tijdens uw persoonlijke onderhoud op het CGVS van 17 april 2018 en 28 mei 2018 beweerde u echter in Mosul geboren en bij de burgerlijke stand geregistreerd te zijn (CGVS 1, p. 3, CGVS 2, p. 5). U geconfronteerd met uw uitspraken op de DVZ, meende u altijd Mosul gezegd te hebben. Echter, ook op uw paspoort, afgeleverd op 11 juli 2010, werd Dohuk als geboorteplaats vernoemd. Hieromtrent stelde u dat jullie de paspoorten in Dohuk aanvroegen omwille van de toentertijd onveilige situatie in Mosul en dat daarom als geboorteplaats Dohuk werd genoteerd (CGVS 1, p. 3-4). Dat de burgerlijke stand in Dohuk uw werkelijke geboorteplaats zou aanpassen naar Dohuk omdat u in Dohuk een paspoort aanvraagt, is echter niet geloofwaardig. Ook dat het om een administratieve fout vanwege de burgerlijke stand zou gaan, is weinig waarschijnlijk gezien het belang van het document. Daarenboven staan uw verklaringen ook haaks op de gegevens op uw identiteitskaart, afgeleverd op 19/01/2017 te Batifa (Dohuk), waar Dohuk opnieuw als geboorteplaats staat vermeld. U met deze gegevens geconfronteerd, stelde u dan weer dat vrouwen in Irak bij huwelijk worden overgeplaatst naar de burgerlijke stand van hun echtgenoot, i.c. Dohuk (CGVS 2, p. 4). U beweerde tijdens uw eerste onderhoud echter dat uw echtgenoot geboren en geregistreerd is in Mosul (CGVS 1, p. 3).

Ook over de geboorteplaats van uw man legden zowel u als uw man (tijdens zijn persoonlijk onderhoud in het kader van een intrekking) incoherente verklaringen af. Zo verklaarde uw man in het kader van zijn eerste verzoek dat hij in Mosul geboren werd, op de DVZ in het kader van zijn eerste volgend verzoek dat hij in Dohuk geboren werd (Verklaring Meervoudige Aanvraag, vraag 5) en op het CGVS tijdens zijn persoonlijk onderhoud van 17 april 2018 opnieuw dat hij in Mosul geboren werd (CGVS man 1, p. 16). Op zijn paspoort en identiteitskaart wordt dan weer Dohuk vermeld.

Dat jullie geen coherente verklaringen afleggen aangaande jullie geboorteplaats, noch over jullie documenten, doet grote vermoedens ontstaan dat jullie de Belgische autoriteiten intentioneel proberen te misleiden aangaande jullie geboorteplaats en herkomst. Dit doet uw geloofwaardigheid aangaande uw herkomst uiteraard alvast geen goed.

Ten tweede blijken de verklaringen van u en uw man aangaande de periode van jullie vermeende definitieve vertrek uit Mosul in de zomer van 2014 tal van incoherenties te bevatten.

Zo verklaarde uw man op de DVZ een maand in Mosul te hebben gewoond alvorens te vluchten omwille van een aanslag waarbij u gewond raakte (Verklaring DVZ man, vraag 14), terwijl hij op het Commissariaat-generaal aangaf dat jullie twee à drie dagen na zijn aankomst in Mosul vluchtten omwille van de aanslag (CGVS man 1, p. 10). Hij verklaarde bovendien dat hij in die periode gewoon thuis woonde in Bab al Jedid (CGVS man 1, p. 10-11). U, dan weer, verklaarde dat jullie gedurende het driedagen-durende verblijf van uw man in Mosul niet thuis maar bij de burens verbleven (CGVS 1, p. 9). Tijdens jullie tweede persoonlijk onderhoud verklaarden jullie dan weer allebei dat de aankomst van uw man, de aanslag en jullie vlucht uit Mosul op een en dezelfde dag gebeurden (CGVS 2, p. 10 en CGVS man 2, p. 6). U gewezen op uw eerdere verklaringen, meende u zich tijdens het eerste onderhoud niet goed gevoeld te hebben en het zich niet goed te kunnen herinneren (CGVS 2, p. 10). Echter, gezien jullie beiden de switch in jullie verklaringen maakten, is dit een niet afdoende overtuigende verklaring. Uw man stelde vervolgens dat hij naar Mosul terugkeerde om de inboedel van jullie huis te verkopen (CGVS man 1, p. 10 en 12). U gaf daarentegen opeenvolgend aan dat jullie het huis gewoon hebben achtergelaten, dat jullie geen bezittingen of meubels verkochten omdat het huis geplunderd zou worden indien men zou weten dat het leegstaat, en dat jullie alle meubels lieten staan en enkel wat kleren meenamen (CGVS 1, p. 9-10).

Pas wanneer werd aangedrongen op een reden waarom uw man het risico nam om terug te komen naar Mosul, beweerde u plots wel dat hij het huis wilde verkopen, hetgeen u even later aanpaste naar 'de meubels' (CGVS 1, p. 10).

Na de aanslag zou uw man u onmiddellijk naar het ziekenhuis in Dohuk gebracht hebben. Terwijl u daarover verklaarde dat u twee à drie dagen in het ziekenhuis lag (CGVS 1, p. 12), meende uw man dat u een maand in het ziekenhuis lag omwille van de aanslag (CGVS man 1, p. 16). U geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, wijzigde u uw verklaringen en herinnerde u zich plots dat u ook geopereerd werd aan uw darmen en dus langer in het ziekenhuis lag (CGVS 1, p. 12). In het tweede persoonlijke onderhoud bleek u er dan weer van overtuigd meer dan een maand in het ziekenhuis te hebben gelegen, enkel en alleen omwille van de gevolgen van de aanslag (CGVS 2, p. 10).

Waar en hoelang jullie samen in Mosul verbleven en hoelang u in het ziekenhuis lag omwille van de aanslag, jullie directe vluchtaanleiding, zijn elementen waarover geen twijfel zou mogen bestaan. Dat u uw eigen versie van de feiten steeds hervormde, alsook vaak afweek van de verklaringen van uw man, is geenszins aannemelijk in geval van een oprecht relaas. Dient te worden benadrukt dat u op de momenten van de hierboven aangehaalde tegenstrijdigheden steeds werd bijgestaan door eenzelfde tolk Badini, waarvan u aangaf hem goed te begrijpen (CGVS 1, p. 6, en CGVS 2, p. 2, 3, 13).

Naast de tegenstrijdigheden tussen u en uw man, legde u, ten derde, compleet ongeloofwaardige verklaringen af aangaande de aankomst en aanwezigheid van Daesh in Mosul.

In pers- en wetenschappelijke artikelen heerst de consensus dat Mosul op 10 juni 2014 in handen van Daesh viel (zie info in administratief dossier). Uit het paspoort en de verklaringen van uw man blijkt dat hij op 28 juni 2014 Irak in reisde (CGVS man 1, p. 9) en enkele dagen/weken later in Mosul arriveerde (CGVS man 1, p. 9). Ook u stelde steeds opnieuw in de zevende of achtste maand (juli of augustus) van 2014 uit Mosul te zijn vertrokken (CGVS 1, p. 11 en CGVS 2, p. 12). Jullie zouden Mosul dus duidelijk na de val van de stad moeten verlaten hebben. Toch bleef u ervan overtuigd dat jullie vóór de aankomst van Daesh en de val van Mosul vluchtten. Er waren wel slapende cellen van Daesh in de stad aanwezig maar zij waren nog niet actief, verklaarde u meermaals (CGVS 1, p. 8 en 11). Ook uw echtgenoot is van diezelfde mening (CGVS man 1, p. 10 en CGVS man 2, p. 7). Zelfs na het duidelijk uittekenen van een tijdlijn door de protection officier (CGVS 1, p. 17), bleef u voet bij stuk houden. Ook al zou u laaggeschoold zijn waardoor u geen exacte data kunt onthouden of tijdsduur correct kunt inschatten, mag het CGVS evenwel verwachten dat u zich een erg ingrijpende gebeurtenis zoals de val van Mosul kunt situeren ten opzichte van uw vertrek uit de stad. Dat u hiertoe niet in staat bent, maakt de bewering dat uw echtgenoot u in juli of augustus 2014 in Mosul kwam oppikken totaal ongeloofwaardig en doet daarenboven vermoeden dat u al enige tijd niet meer in Mosul woonde.

Dat u tot kort voor de val van de stad in Mosul zou hebben verbleven, kon evenmin overtuigen. U bleef over deze periode immers erg algemeen en vaag. Gepolst naar het leven in aanloop van de komst van Daesh, verklaarde u enkel dat u bang was omdat mensen werden vermoord en omwille van de aanslag op 100 meter van uw huis. Gevraagd naar meer details, stelde u echter niets te hebben gezien. Evenmin weet u of leger en politie nog op de straten aanwezig waren tijdens uw laatste maanden/weken/dagen in Mosul. U kwam immers niet buiten. U heeft geen weet van eventuele getroffen veiligheidsmaatregelen door politie of leger en heeft geen idee of er een avondklok werd geïnstalleerd (die kwam er volgens onze informatie op 5 juni 2014, zie informatie administratief dossier) (CGVS 1, p. 16-17). Gevraagd of u naar het nieuws keek, stelde u aanvankelijk en volledig buiten de kwestie dat u niet durfde te praten (CGVS 1, p. 11). Later stelde u dan weer dat u geen satellietshotel had en geen nieuws kon kijken (CGVS 1, p. 18). U zou voorts ook geen verhalen over Daesh gehoord hebben, over wat zij deden of tegen wie zij waren. Als vrouw moest u immers thuis blijven, legde u uit (CGVS 1, p. 17). Bovendien beweerde u dat er met burens, vrienden of familie niet over Daesh werd gepraat (CGVS 1, p. 18). Het is echter geenszins geloofwaardig dat er op geen enkele manier over de nakende dreiging van Daesh zou zijn gesproken en dat u helemaal niets daarover zou kunnen vertellen indien u daadwerkelijk tot de zomer van 2014 in Mosul zou hebben gewoond. U heeft uw recent verblijf in Mosul, met name tot juni, juli of augustus 2014, dan ook niet aannemelijk kunnen maken.

Ten vierde laat ook uw algemene kennis over de stad waar u uw ganse leven zou hebben gewoond te wensen over en kon deze voorgaande twijfels over uw recente herkomst allerminst wegnemen.

Zo weet u niet hoe de rivier die door Mosul stroomt, heet en heeft nog nooit van de 'linker- en rechterkant van Mosul' of 'ayman' en 'aysar' (de Koerdische termen voor de linker- en rechterkant van Mosul) gehoord (CGVS 1, p. 13). U kunt geen namen of locaties van parken, belangrijke gebouwen of moskeeën noemen. Zelfs de bekendste moskeeën van Mosul, Nuri al Khabeer moskee (moskee met de kromme minaretten) of de Nabi moskee (grootste moskee van Mosul), kunt u niet situeren of beschrijven (CGVS 1, p. 15-16). U beweerde daarenboven dat er tot aan uw vertrek nog steeds treinen naar Bagdad reden vanuit het treinstation in uw wijk, Bab el Jedid (CGVS 1, p. 15 en CGVS 2, p. 8). Wanneer hierover tijdens het tweede onderhoud werd doorgevraagd, durfde u echter niet meer met zekerheid te zeggen of er in 2014 al dan niet nog treinen reden. Door de gehoorschade en geheugenverlies omwille van de aanslag, kon u de treinen immers niet meer horen, noch het zich herinneren, legde u uit. De vraag of u vóór de aanslag treinen hoorde rijden, ontweek u (CGVS 2, p. 8). Hoe dan ook vertrekken er al jaren geen treinen meer vanuit Mosul. Hoewel er in 2012 plannen waren om het treinstation nieuw leven in te blazen, gooide de inval van Daesh roet in het eten. De treinen zijn dan ook nooit heropgestart (zie informatie in administratief dossier). Dat u aanvankelijk stelde dat de treinen wel nog reden en later weigerde een duidelijk antwoord hierover te bieden, doet andermaal vermoeden dat u al veel langer dan verklaard Mosul verlaten heeft.

Rekening houdende met bovenstaande én gelet op uw verklaringen dat u voor uw komst naar België ongeveer drie jaar in Noord-Irak (Dohuk) verbleef, hetgeen op zich niet wordt betwist, ontstaat het vermoeden dat u al langer dan verklaard in Dohuk verbleef.

U heeft overigens geen elementen aangehaald waaruit blijkt dat u Noord-Irak omwille van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging diende te verlaten, noch dat u er omwille van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade actueel niet naar kan terugkeren. Uit uw verklaringen blijkt immers nergens dat u in Noord-Irak problemen kende. Uw man huurde er een huis, werkte als chauffeur voor een bedrijf en kon na verloop van tijd een stuk grond en een eigen auto kopen. Uw man had bovendien heel wat kennissen en stamleden in Dohuk wonen (CGVS 1, p. 13 en CGVS 2, p. 12). Ook uw man verklaarde op de DVZ in het kader van zijn eerste volgend verzoek dat hij veel mensen in Dohuk leerde kennen en dus een uitgebreid netwerk had (Verklaring Meervoudige Aanvraag, vraag 20). Op het CGVS zwakte hij dit af en stelde hij dat enkel enkele klanten vrienden waren. Ook familie zou hij niet gehad hebben in Dohuk (CGVS man 1, p. 17). Uw echtgenoot blijkt hierover echter niet oprecht te zijn. Immers, hoewel hij aangaf dat jullie identiteitskaarten via DHL door de zoon van de buurman, Q., vanuit Dohuk werden verstuurd, bleek uit de gegevens van de afzender op de DHL-envelop dat zijn broer, Q.K.H., de envelop vanuit Dohuk heeft verstuurd. Hem hiermee geconfronteerd, kon uw echtgenoot geen passende verklaring vinden voor deze 'vergissing' (CGVS man 2, p. 5). De buurman zou hem gezegd hebben dat 'ene' Q. de envelop had verstuurd, waardoor uw man ervan uit ging dat het om de zoon van de buurman ging (CGVS man 2, p. 5), een weinig geloofwaardige verklaring. Uiteraard doet dit vermoeden dat uw man niet de waarheid wenst te vertellen aangaande zijn (familiaal) netwerk te Dohuk en dat hij wel degelijk over een uitgebreid netwerk te Dohuk, en bij uitbreiding Noord-Irak, beschikt. Gepolst waarom jullie na drie jaar alsnog besloten te vertrekken, verklaarde u dat jullie het wel goed hadden in Dohuk maar graag naar hier wilden komen (CGVS 2, p. 12). Uw man verklaarde op zijn beurt dat jullie omwille van economische redenen Dohuk verlieten (CGVS man 1, p. 18 en CGVS man 2, p. 8). Gezien voorgaande kan in casu niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade, in de zin van artikel 48/4 §2 b) van de Vreemdelingenwet in Noord-Irak.

De documenten die u ter staving van uw verzoek om internationale bescherming voorlegde en die hierboven nog niet werden besproken, i.c. het medisch document aangaande uw gehoorschade, kan bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Hoewel er in het document sprake is van een perforatie van het rechter oor wordt hieraan geen oorzaak toegeschreven. Het medisch attest kon uw verklaringen aangaande de aanslag, alsook uw verklaringen aangaande uw recente herkomst dan ook niet staven.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Asielzoekers uit Irak krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c) van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële

herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw recente herkomst, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Dohuk te worden beoordeeld.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulejmaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) kent een zekere mate van stabiliteit, sociale cohesie en efficiënt optredende veiligheidsdiensten. Niettegenstaande de diepe politieke en economische crisis blijft het geweld in de KAR relatief beperkt. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het terreurgeweld dat in Irak plaatsvindt.

Het terreurgeweld in de KAR is veel minder frequent dan elders in Irak, en in de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vonden de voorbije vijf jaar drie grootschalige aanslagen plaats in de KAR, met name in september 2013, in november 2014 en in april 2015. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen vielen een beperkt aantal burgerdoden. Zowel in 2016, als in 2017 vonden er geen terroristische aanslagen plaats waarbij burgerslachtoffers vielen. Daarnaast vonden in de KAR sporadisch, kleinschalige en gerichte aanvallen plaats. Hierbij vallen weinig tot geen burgerslachtoffers. De zeldzame terreurdaden in de KAR, opgeëist door IS, hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op overheids- en veiligheidsdiensten. De zeldzame terreurdaden en lage aantal burgerslachtoffers veruiterlijkt zich in de massale aanwezigheid van Syrische vluchtelingen IDP's uit Centraal-Irak. Dit heeft evenwel geen impact op de veiligheidssituatie in de KAR. Met de komst van de honderdduizenden IDP's in de regio en ter preventie van aanvallen van IS werden de veiligheidsmaatregelen in de KAR echter wel verhoogd. De veiligheidscontroles aan de controleposten aan de grens met Centraal-Irak (en Syrië) werden opgevoerd uit vrees voor infiltratie van IS-strijders onder IDP's.

Naast de blijvende spanningen omtrent de verdeling van de olie-export en de inkomstenverdeling hiervan, zet de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden de relaties tussen de KRG en de Centraal-Iraakse regering op scherp. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zwaar op. Het Iraakse leger en PMU verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en de betwiste gebieden onder Koerdische controle. De gewapende confrontaties beperkten zich tot de betwiste gebieden maar de KRG verloor hiermee bij benadering 30 % van zijn de facto grondgebied en een groot deel van zijn olie-inkomsten. Daarmee is het politieke landschap van de Iraakse Koerden volledig door elkaar geschud.

Op 25 juli 2015 kwam een einde aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK. Sindsdien voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter ook naburige Koerdische dorpen getroffen, waarbij vooral materiële schade aan landbouwgronden en huizen wordt opgetekend. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Voor het eerst in tien jaar vonden sinds juni 2016 opnieuw Iraanse aanvallen plaats op de Noord-Iraakse grensregio in de strijd tegen Koerdische rebellen, meer bepaald op KDPI-doelwitten. Bij deze Iraanse aanvallen op het grensgebied van de KAR is er tot op heden geen melding gemaakt van burgerdoden.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Dohuk. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de Koerdische Autonome Regio niet alleen over de weg bereikbaar is. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over luchthavens in Basra, Najaf, Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Sinds eind maart 2018 zijn terug rechtsreeks vluchten uit het buitenland, inclusief Europese steden, naar de KAR operationeel. Verschillende internationale luchtvaartmaatschappijen lasten de Koerdische luchthavens opnieuw in hun vluchtschema's in. De Turkse nationale vliegtuigmaatschappij Turkish Airlines besliste omwille van politieke redenen alleen nog op Erbil en niet meer op Suleimaniya te vliegen.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat dat etnische Koerden de KAR vrij kunnen binnenkomen en over het algemeen geen garantsteller meer moeten opgeven om door de veiligheidscontrole te komen. Hoewel er na de bomaanslag in Erbil in april 2015, restrictieve maatregelen werden ingevoerd met betrekking tot binnenkomst en verblijf in de KRG-regio, trof deze verstrenging in hoofdzaak Arabieren en meer bepaald alleenstaande Soennitische mannen.

Etnische Koerden die het geweld in Centraal- Irak ontvluchtten, kunnen zich voorts vrij vestigen in de KARregio. Zij hebben over het algemeen geen probleem om een verblijfsvergunning te bekomfetrniscen. Volgens sommige bronnen dienen Koerden zelfs geen verblijfsvergunning aan te vragen en hebben zij op basis van hun Iraakse identiteitskaart en Koerdische identiteit recht op verblijf in de KAR. Het lokale Asayish-kantoor zal een veiligheidsen achtergrondcontrole uitvoeren, wat een aantal weken in beslag neemt.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt.

Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u en uw echtgenoot zich in Noord-Irak vestigen.

Immers, zoals hierboven reeds benadrukt, wisten u en uw man gedurende jaren een volwaardig en stabiel leven uit te bouwen in Dohuk. Jullie huurden een huis, uw man werkte als chauffeur voor een bedrijf en hij kon later een stuk grond en een eigen auto kopen. Gepolst waarom jullie na drie jaar te Dohuk toch besloten te vertrekken, verklaarde uw man dat jullie omwille van verslechterende economische redenen Dohuk verlieten (CGVS man 1, p. 18 en CGVS man 2, p. 8). U stelde dan weer dat jullie het wel goed hadden in Dohuk maar graag naar hier wilden komen (CGVS 2, p. 12). Dat jullie omwille van de slechte economische situatie in Dohuk niet langer in uw land van herkomst konden blijven, konden jullie echter niet hardmaken. Uw man bleek immers wel nog over voldoende middelen te beschikken om jullie reis naar België te betalen – zo had hij nog spaargeld en verkocht hij zijn stuk grond (CGVS man 2, p. 9). Er kan dan ook van worden uitgegaan dat jullie ook in Dohuk op een menswaardige manier had kunnen verder leven. Uw man toonde verder reeds aan dat hij wel degelijk in staat is om een job en een huis in Dohuk te vinden, geld te sparen en bezittingen uit te bouwen. Er zijn geen aanwijzingen waaruit zou blijken dat dit niet opnieuw zou lukken. Bovendien werd hierboven reeds vermoed dat uw man wel degelijk over een sociaal netwerk in Dohuk beschikt. Meer zelfs, zijn stam is oorspronkelijk afkomstig uit Dohuk waardoor hij indien gewenst wel degelijk op hun steun kan rekenen. Voorts spreken jullie als etnische koerden beiden Badini, de omgangstaal in Dohuk, waardoor ervan kan worden uitgegaan dat u zich eerder eenvoudig opnieuw in de samenleving zou kunnen integreren. Dient daarenboven erop gewezen te worden dat uw man in zeven en een half jaar (van de toekenning van subsidiaire bescherming tot uw definitief vertrek uit Irak in september 2017) slechts 22 maanden (amper twee jaar) in België heeft verbleven en dus hoofdzakelijk in Dohuk heeft gewoond. Er mag dan ook worden aangenomen dat u en uw echtgenoot, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg zijn om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan jullie de nationaliteit bezitten en naar de stad waar jullie eigenlijk al jaren hebben gewoond, in staat zijn om zich andermaal in Dohuk te vestigen en in jullie levensonderhoud te voorzien.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in Noord-Irak waar thans geen sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Het enig middel wordt geput uit "(s)chending van artikelen 2 en 3 van de wet aangaande de uitdrukkelijke motivering van administratieve bestuurshandelingen van 29 juli 1991, zorgvuldigheidsbeginsel, artikel 1,A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, van de artikelen 48/2, 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen alsook artikel 3 van het E.V.R.M."

Verzoekster onderbouwt het middel inzake de afwijzing van de vluchtelingenstatus (artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet) als volgt:

"Verweerster baseert de beslissing van 13 juli 2018 nu men van oordeel is dat er aan het relaas van verzoekster geen geloof kan worden gehecht.

Verweerster baseert zich daarbij op volgende redenen:

- Verzoekster wilt geen duidelijkheid verschaffen over haar geboorteplaats*
- De verklaringen van verzoekster en haar echtgenoot bevatten tal van incoherenties*
- Tegenstrijdige verklaringen aangaande de aankomst en aanwezigheid van Daesh in Mosul*

Verzoekster betwist ten stelligste dat zij geen medewerking heeft getoond op het CGVS.

Ten eerste wenst verzoekster te verwijzen op de door verweerster zelf aangegeven gevoeligheid van verzoekster.

Een korte lezing van de gehoorverslagen doet er geen twijfel over bestaan dat verzoekster ernstige problemen had om het verhoor op een correcte wijze te volgen.

A fortiori nu er in eerste instantie een Arabische tolk was aangeduid en geen tolk Badini was voorzien.

Kleine tegenstrijdigheden hebben dus voornamelijk te maken met een verkeerde interpretatie van de tolk en de bijhorende verwarring.

Daarnaast wenst verzoekster er uitdrukkelijk op te wijzen dat zij nooit heeft gezegd geboren te zijn geweest in Dohuk!

Zoals verzoekster tijdens het gehoorverslag heeft aangegeven was er bij het verhoor op het DVZ een ARABISCHE (en dus niet badini) tolk en was ook hier communicatie heel stroef. De tolk is daarbij waarschijnlijk af gegaan op haar identiteitsgegevens

Door problemen bij de Burgerlijke stand in Mosul op het ogenblik van de aanvraag diende verzoekster en haar echtgenote echter in Dohuk een aanvraag te stellen, waardoor Dohuk als geboorteplaats werd opgegeven.

Dit is geen onwaarschijnlijke verklaring en deze verklaring wordt ondersteund door andere elementen in het dossier.

Verzoekster beklemtoont dat zowel zeï als haar echtgenoot steeds hebben aangegeven afkomstig te zijn van Mosul!

Verzoekster verwijst in die zin naar wat haar echtgenoot reeds in 2010 heeft verklaard!

Op dat ogenblik hadden noch verzoekster noch haar echtgenoot belang om een 'beweerde' woon en geboorteplaats in Mosul te verkiezen boven Dohuk.

De verklaringen van verzoekster zijn dus consistent en dienen in overweging te worden genomen.

Daarnaast mag niet worden vergeten dat de incoherenties van verzoekster deels te wijzen zijn aan haar profiel.

Zoals verzoekster verklaarde heeft zij amper school gevolgd, was ze een typische huisvrouw die amper buiten kwam zonder begeleiding, had ze weinig of geen kennissen of vrienden en leed zij door de aanslag tevens aan geheugenverlies.

Gezien de geloofwaardigheid van de aanslag evenals de fysieke toestand van verzoekster niet wordt betwist werd dus onvoldoende rekening gehouden met het profiel van verzoekster in de beoordeling.”

Omtrent de subsidiaire bescherming laat verzoekster gelden:

“Ondergeschikt zijn er minstens redenen om verzoekster de subsidiaire bescherming toe te kennen. Daarbij wijst verzoekster er ook op dat haar echtgenoot op heden nog steeds legaal in België verblijft en verweerster haar beslissing tot intrekking van de subsidiaire bescherming zelf heeft ingetrokken. (RW 222 339)

Hieruit blijkt impliciet dat er redenen zijn om aan verzoekster minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen.”

2.1.2. Verweerder brengt op 9 oktober 2018 een aanvullende nota, conform artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij.

Deze nota bevat de beslissing van 28 september 2018 tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van H.A.K., de echtgenoot van verzoekster.

Verweerder omschrijft de reden voor het bijbrengen van de aanvullende nota als volgt:

“De beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van de heer H., echtgenoot van verzoekster, van 18 juni 2018 werd door verwerende partij ingetrokken op 2 augustus 2018. Op 28 september 2018 nam de Commissaris-generaal opnieuw een beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus inzake verzoeksters echtgenoot.”

2.1.3. Verweerder brengt op 14 januari 2020 een aanvullende nota bij.

Verweerder stelt dienaangaande:

“Gelet op artikel 39/76 § 1, tweede lid van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen worden u volgende nieuwe elementen ter kennis gebracht:

UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org/>)

UNHCR, Ability of Persons Originating from Formerly ISIS-Held or Conflict-Affected Areas to Legally Access and Remain in Proposed Areas of Relocation (update I, november 2019) (beschikbaar op [<https://www.refworld.org/docid/5dc04ef74.html>]] of <http://www.refworld.org/>)

EASO Country Guidance note: Iraq van juni 2019 (beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>)

EASO COI Report Iraq - Security situation van maart 2019 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>)

EASO COI Report Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>)

COI Focus Irak – De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio van 20 november 2019

COI Focus Irak – De bereikbaarheid van de Koerdische Autonome Regio met het vliegtuig van 19 september 2019”.

Beoordeling

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, “*Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*”, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, “*Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*”, 2009, “<http://curia.europa.eu>”).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, “*Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*”, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

2.2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133).

Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

De Raad dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.4. Verzoekster voert aan dat “*kleine tegenstrijdigheden*” voornamelijk te maken hebben “*met een verkeerde interpretatie van de tolk en de bijhorende verwarring*”. Verzoekster verwijst hierbij naar het gebruik van een tolk Arabisch tijdens het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken.

De Raad stelt vooreerst vast dat uit de Bijlage 26 van 8 januari 2018 blijkt dat verzoekster verklaarde de bijstand van een tolk Arabisch te verzoeken voor de behandeling van haar asielaanvraag (administratief dossier, stuk 19). Ook uit de “*pre-screening*” inzake de eerste asielaanvraag van 4 januari 2018 blijkt dat verzoekster Arabisch sprak (en tevens werd het “*problème d’audition*” (gehoorprobleem) vastgesteld) (cf. administratief dossier, stuk 18).

Daarenboven blijkt dat, wat betreft de twee persoonlijke onderhouden op het CGVS, enkel tijdens het eerste deel van het persoonlijk onderhoud dat plaatsvond op 17 april 2018, verzoekster werd bijgestaan door een tolk Arabisch (cf. notities persoonlijk onderhoud, p. 6). Zowel tijdens het tweede deel van dit onderhoud als tijdens het tweede onderhoud op 28 mei 2018 werd zij bijgestaan door een tolk die het Badini machtig is.

Verweerder stelt ook terecht vast dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud van 17 april 2018 niet blijkt dat verzoekster de specifieke vragen (gesteld in het Arabisch) naar de geboorteplaats van haarzelf en haar man niet zou hebben begrepen. Zij maakte zelf op dit punt geen melding van problemen bij het verstaan van de vraag, en tevens gaf zij hierop een duidelijk en logisch antwoord (notities persoonlijk onderhoud van 17 april 2018, p. 3). Bijgevolg kan evenmin zonder meer worden aangenomen dat verzoekster op de Dienst Vreemdelingenzaken niet in staat zou zijn geweest gelijkaardige, eenvoudige vragen over dit onderwerp correct te begrijpen en te beantwoorden. Dat de tolk op de Dienst Vreemdelingenzaken zich gebaseerd zou hebben op verzoeksters identiteitsdocumenten omdat “*de communicatie heel stroef was*”, is een ongestaafde hypothese van verzoekster die door verzoekster op generlei wijze wordt onderbouwd.

Bovendien heeft verzoekster voor het CGVS aangegeven dat het onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken goed was verlopen en zij op alle vragen had kunnen antwoorden, en ook bij confrontatie met de inconsistente verklaringen aangaande haar geboorteplaats maakte verzoekster geen melding van problemen met de tolk (notities persoonlijk onderhoud van 17 april 2018, p. 3). De bestreden beslissing steunt voor het overgrote deel op vaststellingen aangaande verzoeksters verklaringen die zij aflegde met de hulp van een tolk Badini. Enkel de vaststellingen aangaande verzoeksters geboorteplaats zijn deels gebaseerd op verklaringen die zij in het Arabisch aflegde op de Dienst Vreemdelingenzaken of het CGVS.

Hierbij kan tevens worden opgemerkt dat op de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk de vraag gesteld wordt of de elementaire identiteitsgegevens zoals deze genoteerd werden, correct zijn, en verzoekster hierop bevestigend heeft geantwoord (verklaring DVZ , rubriek 7).

Verzoekster kan zich bijgevolg niet dienstig beroepen op vertaalproblemen.

Wat betreft verzoeksters gehoorproblemen, blijkt dat in de bestreden beslissing duidelijk werd aangegeven dat er met deze problemen rekening werd gehouden tijdens beide persoonlijke onderhouds en dat verzoekster bevestigend antwoordde toen haar gevraagd werd of zij de tolk goed begreep.

2.2.5. Verzoekster verwijst naar de verklaringen van haar echtgenoot. Verzoekster stelt voorts dat de incoherenties in haar verklaringen deels te wijten zijn aan haar profiel. Zij heeft amper school gevolgd, was een “*typische huisvrouw*” die amper buiten kwam zonder begeleiding, had weinig vrienden of kennissen en lijdt door de aanslag aan geheugenverlies.

Waar verzoekster volhardt in het feit dat zowel zij als haar man steeds hebben aangegeven in Mosul te zijn geboren, stelt de Raad vast dat verzoekster niet verder komt dan het louter tegenspreken van de vaststellingen in de bestreden beslissing.

Aangaande de inconsistenties betreffende het definitieve vertrek uit Mosul in 2014 en de inval van Daesh, valt niet in te zien hoe deze verklaard kunnen worden door verzoeksters scholingsniveau, het feit dat zij een huisvrouw zou zijn geweest die weinig buiten kwam zonder begeleiding, of dat zij weinig vrienden of kennissen had. Immers, verzoekster was rechtstreeks betrokken bij de betreffende feiten of deze hadden, in het geval van de inval van Daesh, een dermate grote impact op het leven in de stad Mosul dat redelijkerwijze verwacht mag worden dat verzoekster deze chronologisch weet te situeren ten opzichte van haar eigen vertrek uit de stad.

De beslissing blijft derhalve onverminderd overeind waar deze motiveert als volgt:

“Dat u tot kort voor de val van de stad in Mosul zou hebben verbleven, kon evenmin overtuigen. U bleef over deze periode immers erg algemeen en vaag. Gepolst naar het leven in aanloop van de komst van Daesh, verklaarde u enkel dat u bang was omdat mensen werden vermoord en omwille van de aanslag op 100 meter van uw huis. Gevraagd naar meer details, stelde u echter niets te hebben gezien. Evenmin weet u of leger en politie nog op de straten aanwezig waren tijdens uw laatste maanden/weken/dagen in Mosul. U kwam immers niet buiten. U heeft geen weet van eventuele getroffen veiligheidsmaatregelen door politie of leger en heeft geen idee of er een avondklok werd geïnstalleerd (die kwam er volgens onze informatie op 5 juni 2014, zie informatie administratief dossier) (CGVS 1, p. 16-17). Gevraagd of u naar het nieuws keek, stelde u aanvankelijk en volledig buiten de kwestie dat u niet durfde te praten (CGVS 1, p. 11). Later stelde u dan weer dat u geen satellietshotel had en geen nieuws kon kijken (CGVS 1, p. 18). U zou voorts ook geen verhalen over Daesh gehoord hebben, over wat zij deden of tegen wie zij waren. Als vrouw moest u immers thuis blijven, legde u uit (CGVS 1, p. 17).”

Bovendien beweerde u dat er met buren, vrienden of familie niet over Daesh werd gepraat (CGVS 1, p. 18). Het is echter geenszins geloofwaardig dat er op geen enkele manier over de nakende dreiging van Daesh zou zijn gesproken en dat u helemaal niets daarover zou kunnen vertellen indien u daadwerkelijk tot de zomer van 2014 in Mosul zou hebben gewoond. U heeft uw recent verblijf in Mosul, met name tot juni, juli of augustus 2014, dan ook niet aannemelijk kunnen maken.”

Voorts maakt verzoekster haar vermeende geheugenverlies geenszins aannemelijk aangezien ze nalaat deze vermeende geheugenproblemen te staven met een afdoende gestoffeerd psychomedisch attest. Het enige medisch attest dat door verzoekster aangebracht wordt, heeft betrekking op haar gehoorproblemen.

Wat betreft de ernstig hiaten in verzoeksters kennis van de stad Mosul, is de Raad van oordeel dat deze geenszins kunnen worden verklaard door haar lage scholingsgraad, noch door de bewering dat zij een huisvrouw was die weinig buitenshuis kwam en weinig vrienden of kennissen had. Van een persoon zoals verzoekster, die beweert geboren te zijn in de stad Mosul in 1968 en er tot 2014 te hebben verbleven, mag redelijkerwijze verwacht worden dat deze een gedegen kennis heeft van de stad die jarenlang haar leefomgeving vormde. Uit verzoeksters verklaringen blijkt geenszins dat zij dermate geïsoleerd opgroeide en leefde in Mosul dat een zekere kennis van de stad niet verwacht kan worden. De beslissing vindt steun in het administratief dossier waar als volgt wordt geoordeeld:

“Zo weet u niet hoe de rivier die door Mosul stroomt, heet en heeft nog nooit van de ‘linker- en rechterkant van Mosul’ of ‘ayman’ en ‘aysar’ (de Koerdische termen voor de linker- en rechterkant van Mosul) gehoord (CGVS 1, p. 13). U kunt geen namen of locaties van parken, belangrijke gebouwen of moskeeën noemen. Zelfs de bekendste moskeeën van Mosul, Nuri al Khabeer moskee (moskee met de kromme minaretten) of de Nabi moskee (grootste moskee van Mosul), kunt u niet situeren of beschrijven (CGVS 1, p. 15-16). U beweerde daarenboven dat er tot aan uw vertrek nog steeds treinen naar Bagdad reden vanuit het treinstation in uw wijk, Bab el Jedid (CGVS 1, p. 15 en CGVS 2, p. 8). Wanneer hierover tijdens het tweede onderhoud werd doorgevraagd, durfde u echter niet meer met zekerheid te zeggen of er in 2014 al dan niet nog treinen reden. Door de gehoorschade en geheugenverlies omwille van de aanslag, kon u de treinen immers niet meer horen, noch het zich herinneren, legde u uit. De vraag of u vóór de aanslag treinen hoorde rijden, ontweek u (CGVS 2, p. 8). Hoe dan ook vertrekken er al jaren geen treinen meer vanuit Mosul. Hoewel er in 2012 plannen waren om het treinstation nieuw leven in te blazen, gooide de inval van Daesh roet in het eten. De treinen zijn dan ook nooit heropgestart (zie informatie in administratief dossier). Dat u aanvankelijk stelde dat de treinen wel nog reden en later weigerde een duidelijk antwoord hierover te bieden, doet andermaal vermoeden dat u al veel langer dan verklaard Mosul verlaten heeft.”

De vaststelling dat verzoekster onwetend is over essentiële wezenskenmerken van Mosul, de plaats waarvan ze voorhoudt te zijn geboren en opgegroeid, ondermijnt op manifieste wijze verzoeksters geloofwaardigheid inzake haar afkomst.

In acht genomen de voorgaande vaststellingen en de elementen van het administratief dossier (zie ook verklaringen van verzoeksters echtgenoot van 17 april 2018 en 28 mei 2018, stuk 16 map landeninformatie, stuk 12) komt de bestreden beslissing tot het terechte besluit dat luidt:

“Rekening houdende met bovenstaande én gelet op uw verklaringen dat u voor uw komst naar België ongeveer drie jaar in Noord-Irak (Dohuk) verbleef, hetgeen op zich niet wordt betwist, ontstaat het vermoeden dat u al langer dan verklaard in Dohuk verbleef.

U heeft overigens geen elementen aangehaald waaruit blijkt dat u Noord-Irak omwille van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging diende te verlaten, noch dat u er omwille van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade actueel niet naar kan terugkeren. Uit uw verklaringen blijkt immers nergens dat u in Noord-Irak problemen kende. Uw man huurde er een huis, werkte als chauffeur voor een bedrijf en kon na verloop van tijd een stuk grond en een eigen auto kopen. Uw man had bovendien heel wat kennissen en stamleden in Dohuk wonen (CGVS 1, p. 13 en CGVS 2, p. 12). Ook uw man verklaarde op de DVZ in het kader van zijn eerste volgend verzoek dat hij veel mensen in Dohuk leerde kennen en dus een uitgebreid netwerk had (Verklaring Meervoudige Aanvraag, vraag 20). Op het CGVS zwakte hij dit af en stelde hij dat enkel enkele klanten vrienden waren. Ook familie zou hij niet gehad hebben in Dohuk (CGVS man 1, p. 17). Uw echtgenoot blijkt hierover echter niet oprecht te zijn. Immers, hoewel hij aangaf dat jullie identiteitskaarten via DHL door de zoon van de buurman, Q., vanuit Dohuk werden verstuurd, bleek uit de gegevens van de afzender op de DHL-envelop dat zijn broer, Q.K.H., de envelop vanuit Dohuk heeft verstuurd. Hem hiermee geconfronteerd, kon uw echtgenoot geen passende verklaring vinden voor deze ‘vergingssing’ (CGVS man 2, p. 5). De buurman zou hem gezegd hebben dat ‘ene’ Q. de envelop had verstuurd, waardoor uw man ervan uit ging dat het om de zoon van de buurman ging (CGVS man 2, p. 5), een weinig geloofwaardige verklaring.

Uiteraard doet dit vermoeden dat uw man niet de waarheid wenst te vertellen aangaande zijn (familiaal) netwerk te Dohuk en dat hij wel degelijk over een uitgebreid netwerk te Dohuk, en bij uitbreiding Noord-Irak, beschikt. Gepolst waarom jullie na drie jaar alsnog besloten te vertrekken, verklaarde u dat jullie het wel goed hadden in Dohuk maar graag naar hier wilden komen (CGVS 2, p. 12). Uw man verklaarde op zijn beurt dat jullie omwille van economische redenen Dohuk verlieten (CGVS man 1, p. 18 en CGVS man 2, p. 8). Gezien voorgaande kan in casu niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade, in de zin van artikel 48/4 §2 b) van de Vreemdelingenwet in Noord-Irak.”

2.2.6. Gelet op de hogere vaststellingen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.7.1. Inzake de subsidiaire bescherming verwijst verzoekster naar de status van haar echtgenoot.

Dienaangaande stelt de Raad vast dat verzoekster geen verweert voert (ook niet ter zitting) aangaande hetgeen werd vastgesteld in de aanvullende nota van verweerder van 9 oktober 2018.

Deze nota bevat de beslissing van verweerder van 28 september 2018 tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van H.A.K., de echtgenoot van verzoekster.

Verweerder omschrijft de reden voor het bijbrengen van de aanvullende nota als volgt:

“De beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van de heer H., echtgenoot van verzoekster, van 18 juni 2018 werd door verwerende partij ingetrokken op 2 augustus 2018. Op 28 september 2018 nam de Commissaris-generaal opnieuw een beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus inzake verzoeksters echtgenoot.”

Waar verzoekster terecht aanvoert dat verweerder de (eerste) beslissing tot intrekking van de subsidiaire bescherming heeft ingetrokken, blijkt aldus dat naderhand een nieuwe beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van verzoeksters echtgenoot werd genomen.

2.2.7.2. Verzoekster voert voor het overige niet het minste verweer ten aanzien van de bestreden beslissing waar deze omstandig motiveert aangaande het redelijk vestigingsalternatief in Noord-Irak in hoofde van verzoekster en haar echtgenoot.

Evenmin voert verzoekster ter zitting enig verweer ten aanzien van de aanvullende nota van verweerder van 14 januari 2020, die op basis van een grote hoeveelheid aan landeninformatie besluit:

“De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Wat de beoordeling van de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief betreft, dient opgemerkt te worden dat uit voornoemde UNHCR International Protection Considerations van mei 2019 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR acht een interne hervestiging in de KAR redelijk indien uit de individuele omstandigheden van de verzoeker blijkt dat hij er toegang heeft tot adequate huisvesting, er kan voorzien in zijn levensonderhoud en de nodige infrastructuur en toegang tot basisdiensten beschikbaar is.

In de voormelde EASO Guidance Note van juni 2019 wordt een intern vestigingsalternatief over het algemeen redelijk geacht indien het vaststaat dat de verzoeker er kan voorzien in zijn meest elementaire levensbehoeften, met name huisvesting, voedsel en hygiëne. Bovendien moet de verzoeker er in zijn eigen levensonderhoud of dat van zijn gezin kunnen voorzien.”

Rekening houdend met de persoonlijke omstandigheden van verzoekster kan van haar bijgevolg redelijkerwijs verwacht worden dat zij zich in Noord-Irak vestigt.

2.2.7.3. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier februari tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS